

БОРБА

Орган на Окръжния комитет на БКП, Окръжния народен съвет
и Окръжния комитет на Отечествения фронт
В. ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Гоа XVII бр 28 (1477)

В. Търново, събота, 4 март 1961 г.

Цена 20 ст

Комунистите — в челните редици!

Въпросът за личния пример на комуниста е бил и си остава основен въпрос във възпитанието на партийните членове още от учредяването на Партията. В жестоки класови битки, във въоръжената борба против фашизма личният пример на комунистите беше знаме на трудовете се в борбата им за освобождение от фашистко иго и капиталистическа робия.

Днес, в годините на Народната власт, личният пример на комунистите е заряд на боеготовността на партийните организации в битката им за социализъм и комунизъм.

Могат да се изброят стотици и хиляди примери от въздействието на положителния пример на комунистите в тяхната всекидневна работа, в техния обществен и личен живот.

Партийният орган вестник „Работническо дело“ подхваща патристичния почин „На борба за всяка стотинка, за всеки грам, за всеки сантиметър и за всяка минута!“ Комунистите първи подеха почина, трудовете се, целият народ, го възприема и той се превърна в мощно всенародно движение за нестелност на средства, материали, енергия и време. Централният комитет на БКП одени високо това движение и излезе със специално решение, което задължава комунистите, партийните комитети и организации да не отклоняват вниманието си от него и да увеличат трудовете се към постигане на големи икономии.

Починът на „Работническо дело“ бързо обхваща и нашия окръг. Резултати вече има. Комунистът Кирил Христов Киров, орденосен и лауреат на Димитровска награда, с локомотив 03—12 за 15 дни от февруари спести с бригадата си 24 тона въглища, 50 кг локомотивно масло и 40 кг емулсия. Икономии реализираха и колективите на текстилна фабрика „Рекорд“ — Г. Оряховица, на Промкомбината в Елена и други.

През есента на 1960 година, когато кооперативното стопанство „Път към комунизма“ — Иавликени беше затруднено в прибирането на богатия плод от пролетните култури, механизаторите предложиха да извадят цвеклото с цвеклоподемник. Сред кооператорите се заговори, че нямало да има сметка, че няма да има трудовете, че цвекловете глави ще се нарязват. Звеноводката на седмо звено от втора бригада — комунистката Йорданка Маринова поговори с другарките си и единодушно решиха да извадят цвеклото с подемник. Механизаторът Ламби Георгиев така добросъвестно свърши работата, че нито една глава цвекло не бе накривена. Другите звена видяха изгодата и всички пожелаша захарното цвекло да бъде извадено с машина. Пак звеното на Йорданка Маринова първо въведе механизирано гризване на лозята. То е инициатор на много нови неща в стопанството и е на първо място по добива на царевица — по 778 кг зърно от декар, извях 54 кг боб като междуредова култура.

Комунистите от ремонтните работилници на Държавни захарни заводи — Г. Оряховица улякоха всички производственици на борба за звание „Пех за образцов социалистически труд“. Комунистът Младен Антонов, председател на цеховия профкомитет и бригадир на дърводелската бригада за образцов социалистически труд, стана инициатор на движението за получаване на заплатата без касиер.

Какви високи морални качества възпитават тия комунисти, стремящи се първи да видят новото, да го поощряват и го внедряват и да увеличат след себе си целите трудовете в борбата за ускорено икономическо развитие на нашата страна!

Нима може да се забрави героизма на увеличението от комунистите строители и монтажници на реконструкцията на Захарната фабрика и на строе-

жа на ТЕЦ, извършени в изумително кратки срокове?

Когато безпартийните разбегат същността на задачите и целта, която се поставя за достигане, когато с очите си видят примера на комунистите, те не само че се включват активно на работа, но сами стават инициатори на много новаторства и рационализации. И точно към това е насочена работата на нашата партия; у нас всички да бъдат творци на своя трудов пост.

Но все още има партийни членове, които с постыжките и действителни си, с лопата си производствена и обществена работа не могат да служат за положителен пример. Това са, разбира се, все по-редки явления, но те говорят за недостатъци в работата на някои първични организации. Липсата на конкретни партийни поръчения, на строга изискателност за изпълнение на поръчаното дело, на личното на либерализъм към недостатъците на партийните членове, слабост във възпитателната работа — всичко това намалява боеготовността на партийните организации, стравлява се неблагоприятно върху темповете на развитие.

Има партийни комитети и организации, които недостатъчно още умеят да превъзпитват добрите прояви на отделни комунисти и безпартийни в масова практика на всички комунисти, а чрез тях и на всички трудовете се. А това фактически е главното, което трябва да се върши, за да става целият онит всекидневна работа на всички трудовете се, за да се развива родната страна с още по-бърз темпове напред към комунизма.

Задачите за изпълнение и превъзпитание на плана за 1961 година по всички показатели, всенародното движение по почина на вестник „Работническо дело“, борбата за технически прогрес във всички отрасли на народното стопанство, изискванията на комунистическото възпитание налагат комунистите винаги и навсякъде да бъдат в челните редици.

За 10 милиона лева икономически ефект

Във Велико Търново на 2 март се състоя окръжно съвещание за отчитане съревнованието по масовото работническо рационализаторско и изобретателско движение. На него присъствуваха председателите на технико-икономическите съвети, завеждащ рационализаторските бюро, изтъкнати рационализатори и представители на комитетите на Комсомола и профкомитетите.

В доклада, прочетен от председателя на Окръжния съвет на Профсъюзите Минчо Стефанов, беше посочено, че през 1960 година в окръга са постъпили 1,371 рационализаторски предложения, от които са внедрени 558 с годишен икономически ефект 6,105,758 лева.

Особено големи успехи са постигнати в машиностроителния завод „Червена звезда“ — Дебелец, където са били изградени 7 рационализаторски бригади. Гордост на завода са рационализаторите от бригадата с отговорник Николай Дечев, рационализаторският колектив в състав Генчо Минчев и Тодор Дончев, и рационализаторът Стефан Бонджиев, които 3 внедрени предложения имат икономически ефект 130,000 лева. Внедрените 119 рационализации от постъпили 264 са спомогнали и за постигане икономии

на 170,000 кг черни и 5,900 кг цветни метали.

Широка рационализаторска дейност, особено напоследък се разгръща и в металообработващото предприятие „Металургия“ — Горна Оряховица. Докато миналата година са постъпили 107 предложения, то само през януари и февруари тази година техният брой е достигнал 65. Изтъкнати рационализатори на предприятието са младежите от рационализаторската бригада с ръководител Любен Кръстев, рационализаторският колектив от Михаил Бръчков и Иван Понев, чиято рационализация — „Консковозима самопомоща се пръскалка“ има годишен икономически ефект 1,029,000 лева и от началото на тази година тя се произвежда серийно. На едно от първите места се нареждат и колективът в състав Атанас Момчилов и Стефан Владков, и рационализаторите Енчо Байчев и Тодор Попов.

Чувствително подобрене на рационализаторското движение през миналата година се забелязва и в Държавни захарни заводи — Горна Оряховица. Предложението на Никола Йорданов и инженер Стефан Лучев носи икономически ефект за 1,200,000 лева. Значителни са успехите и на рационализаторите Никола Ни-

колов, Илия Пенков, Генчо Станчев, Илия Пулов, Иван Жеков, Йордан Белков, на рационализаторската бригада с отговорник инженер Пенкова и др. Особени заслуги в това отношение има ТИС и зав. рационализаторското бюро П. Ковачев. Икономическият ефект от рационализаторските предложения в завода възлиза на 1,839,793 лева.

В окръга има и редица предприятия, в които се поддържа голямата роля на работническата мисъл за технически прогрес. През годината не е постъпило нито едно предложение в дървообработващото предприятие „Буковец“, ДСП „Текстилни влакна“ — Г. Оряховица, фабрика „Олио“ и Месокомбината в Свищов, ДЗС „Дунав“ в с. Вардим, „Сортими семена“ — Павликени, машино-тракторните станции в Елена, Камен, Карансен и Сухиндол и др. Недостатъчен е броят на предложенията в ДАП и в керамичното предприятие „Мизия“ — Г. Оряховица, керамичното предприятие „Хр. Козлев“ — Павликени, дървообработващото предприятие „Елба“ и Промкомбината — Елена, кожарската фабрика „Първи май“, шивоварната фабрика „Балкан“, шивоточната фабрика „В. Коларов“, зърнопреработващото

предприятие „Тр. Саралиев“ — В. Търново и др.

Много изказали се другари говориха за своите успехи и за пречките, които срещат от някои технико-икономически съвети, административни ръководители в работата.

Членът на Централния комитет и първи секретар на Окръжния комитет на БКП Димитър Стоичков говори за условията, които са създали Партията и Правителството за разгръщане на рационализаторското движение.

На съвещанието бяха приети условия за водене на съревнование между предприятията, рационализаторските бригади и рационализаторите през тази година и обещание да постигнат 10 милиона икономически ефект през годината.

Накрая първият зам. председател на изпълкома на Окръжния народен съвет Димитър Туджаров връчи награди за най-добра рационализаторска дейност на колективите на завод „Червена звезда“, фабрика „Металургия“ и Държавни захарни заводи и на рационализаторски колективи, рационализатори — първенци, технико-икономически съвети, рационализаторски бюро и комитети по масово работническо рационализаторство и изобретателство, работили добре.

Условия

за съревнование между предприятията, рационализаторските бригади и колективи, индивидуални рационализатори, технико-икономически съвети, рационализаторски бюро, научно-технически дружества и комитетите по масовото работническо рационализаторство през 1961 г. за спечелване на звание „Първенец по рационализаторската дейност“ във великотърновски окръг.

За по-масовото участие на трудовете колективи от промишлеността, строителството, транспорта и стопанствата, от ДЗС и МТС в разкриване на резервите и тесните места, увеличаване производителността на труда, снижене на себестойността и подобряване качеството на продукцията, чрез разгръщане на масова рационализаторска дейност, Окръжният народен съвет, Управлението по промишлеността, Окръжният съвет на профсъюзите, Окръжният комитет на ДКМС и Окръжното ръководство на НТС организират съревнование за звание „Първенец по рационализаторската дейност“ през 1961 година.

Съревнованието ще се провежда при следните условия:

1. За предприятия, рационализаторски бригади и колективи и индивидуални рационализатори:

а) Технико-икономически съвети;

31 декември 1961 година спрямо броя на работниците и инженерно-техническите работници в предприятието.

2. Най-голям икономически ефект от внедрените рационализаторски предложения спрямо броя на работниците и инженерно-техническите работници и обема на произведената промишлена продукция.

3. Най-голям брой внедрени предложения от картотеката за социалистическа обмяна на технически опит.

4. Най-голям процент изпълнение на темите от тематичните планове.

5. Най-добро изпълнение на контролните цифри, дадени от висшестоящите организации и на обещанията за постъпили и внедрени предложения и за реализирания икономически ефект.

II. За технико-икономически съвети, рационализаторски бюро, научно-технически дружества и комитети по масово-работническо рационализаторство към профкомитетите:

а) Технико-икономически съвети;

Задълбочено проучване и правилно решаване на постъпили рационализаторски предложения и провеждане контрол за сръчното експериментирание и внедряване на одобрените.

б) За рационализаторски бюро:

Образцово водене на дневника и документацията на постъпили предложения.

в) За научно-техническите дружества:

Съдействуване за изграждане на най-много рационализаторски колективи. Оказване на научно-техническа помощ на работниците — рационализатори чрез консултации, рецензии и изготвяне скици и чертежи из предложенията им.

г) Комитети по рационализаторството при профкомитетите: Провеждане мероприятия за масовизиране и популяризиране на рационализаторското движение и системен контрол върху ТИС и рационализаторските бюро за сръчното решаване на рационализаторските предложения.

На първенците в организирания съревнование ще бъдат раздадени следните

НАГРАДИ:

1. На предприятието, класирано се на първо място, ще бъде присъдено звание „Окръжен първенец по рационализаторска дейност“ — 30,000 лева, на второ място — 8,000 лева и на трето място 6,000 лева.

От определените суми за награди по правената на ръководствата на предприятията ще бъдат изпратени изтъкнати рационализатори на екскурзии в чужбина: от предприятието „Окръжен първенец по рационализаторската дейност“ — 3 рационализатори, от класираното на второ място предприятието — 2 и от предприятието на трето място 1 рационализатор.

2. Рационализаторски, бригади или колективи, класирани се на първо място — 4,000 лева и изпращане на двама рационализатори на екскурзия в чужбина, на второ място — 3,000 лева и изпращане на 1 рационализатор на екскурзия в чужбина, на трето място — 2,000 лева.

3. За научно-техническите дружества — първенец 2,000 лева.

г) За комитети по рационализаторството — първенец — 1,000 лева.

До 15 март 1962 година Окръжният народен съвет, Управлението по промишлеността, Окръжният съвет на профсъюзите, Окръжният комитет на ДКМС и Окръжното ръководство на НТС ще свикат окръжно съвещание за отчитане резултатите от организирания съревнование по рационализаторската дейност в предприятията на окръга през 1961 година и ще наградят съгласно условията с обявените награди съответните първенци.

Окръжен народен съвет
Управление по промишлеността
Окръжен съвет на профсъюзите
Окръжен комитет на ДКМС
Окръжно ръководство на НТС

Расте нашата обич

Не е далеч от Свищов местото, където стъпиха на наша земя освободителите, след като преминаха Дунава. Хората то нарекоха „Памелниците“ и в стотици години тук се разпръска паркет тага, както и расте и обича към народа на Великата съветска страна, помогнал ни да извоюваме най-сръчно — Свободата. Край мраморните паметници винаги има свежи цветя, защото често идват трудовете се да се поклонят пред светлата памет на загиналите руски освободители.

Днес цветята са повече от всякога. От предприятията и

учрежденията, от учебните заведения на Свищов вчера дойдоха стотици хора. Състоя се митинг по случай освобождението ни от турско робство. Казах се много добри думи и признателност към руския народ — освободител. Говори секретарят на Градския комитет на Комсомола Кръстьян Странишлев. Но нима „любто“ може пълно да изрази благодарността за пролятата кръв, за геройския подвиг, за братската саможертва? Всеки донесе цветя и всяко сърце потърпя и признателен порив.

Д. Филипов

В ДНИТЕ НА ЧЕТВЪРТАТА ПЕТИЛЕТКА

Шетня в нивите

Тези дни кооператорките и кооператорите от ТКЗС „Първи май“ — с. Обединение излизат на работа по блоковете на стопанството. Наред с механизаторите, които с машини засяват овес и фий и подготвят площице за захарно цвекло, паревница, слънчоглед и памук, те засаждаат лук — кромид.

Най-организирано излезе бригадата на Димо Райков — първенец за 1960 година в стопанството. Звено на Иван Недков от тази бригада през първия ден засади най-много арпаджик. Няма по-красива медна от тази, когато пробуждащите се поля оживяват.

И. Каранцалиев, дописник

Едновременно със селгбата на ранните пролетни кооператорите от с. Мицида не намаляват грижите за есенниците. За два дни звената подхраниха с по 8 кг амониева селитра 3,050 дк есенници.

Кр. Дайков, дописник

Усилено работят през тези дни и кооператорите от ТКЗС с. Драганово. За късо време те засяха 1,200 дк овес, 180 дк фий, 280 дк грах за зелено, 80 дк арпаджик и други. Най-много овес и фий засяха кооператорите от Сушица и Драганово.

Продължава и подполюващата на почвата за по-късните пролетни култури. Планаг за пролетната обработка е изпълнен 50 на сто. За отглеждане на царевица по комплексния начин са изградени 3 звена.

Ив. Коларов, дописник

Неотдавна към стола на бонбонената фабрика при Държавни захарни заводи в Горна Оряховица бе открит щанд за самообслужване. Работниците и служителите сами купуват и продават и парите в касата излизат точно на изконсумираните пития и продукти.

На снимката: Инженер Мария Пенкова в момент на покупка пред щанда за самообслужване.

Н. Качаков

В отговор на призива на счетоводителите

Счетоводният колектив при Градския промишлен комитет — В. Търново разгледа призива обещание на счетоводните колективи на трите предприятия в града — текстилното предприятие „В. Мавриков“, Завода за малки радиоприемници и ДНП „Строителни материали“ и взе решение да се включи в

социалистическото съревнование за звание „Образцов счетоводен колектив“.

Счетоводните служители са убедени, че участието в съревнованието на счетоводните колективи в окръга ще допринесе за по-бързо изпълнение на задачите, поставени от Партията

и Правителството, за ускорено, по икономическо развитие на нашата страна. Усидията ще бъдат съчетавани със стремежа на работническите колективи за изпълнение и преизпълнение на качествените показатели от производствения и финансовия план.

Сезонът започна

Керамична фабрика „Мизия“ — Г. Оряховица миналата година изпълни плана си 108.86 на сто. Колективът на предприятието положи много усилия за подготовка на новия работен сезон.

Вече са пуснати в действие тунелните сушилници във втори пех. Запазена е преди две седмици четвъртата рингоза пещ. От 3—4 дни се изваждат новата продукция, а само за два дни в нея са произведени 123,000 тухли.

Всички работници и работници от миналата година са по старите си работни места.

Н. Момчилов

Пак са радостни

И тази година овцетеферата от сломерската овцеферата на ТКЗС в с. Карансен са радостни, защото постигнатите успехи досега ги карат да вярват, че отново ще се нареждат на едно от първите места. От всичко 1,970 овце досега са се агнали 1,485 с 1,602 агнета. Трифон Кънев, който редица години беше първенец и сега не се посрамва, от зачислените му 141 овце са се агнали 118 със 162 агнета.

Изпълнението на плана за месото и вълната е сигурно, усмивката казва бригадирът Мънко Петров. — а и за миста няма да оставем наизд.

Т. Петкова, дописница

дателя на народния съвет Иван Дечев и от техните по-големи братя и сестри — пионери и комсомолци.

По случай 3 март и приемането на чавдарчетата пионерският хор изнесе литературна програма. След тях чавдарчетата извиха самостоятелна програма.

Г. Кенарев, дописник

Първата грижа на профорганизацията

Товарна гара Г. Оряховица първа в железопътния възел изпълни производствения си план за първите три месеца на годината на 22 февруари т. г. Когато запита председателя на профкомитета Иван Бъчваров какъв е делът на профорганизацията, той сподели, че тази година е значително по-добра организацията и масово-политическата работа, която развиват профгрупите и профкомитетът. Сега профкомитетът умее по-добре да мобилизира силите на работниците, да ги увлича в социалистическото съревнование по профгрупи, смяни и бригади.

Планът за натоварването е изпълнен с 37 дни предсрочно. Този успех се дължи главно на въвеждането на починна на гара Черновци. Профгрупите са обещали всеки ден да приключват работата си с преизпълнение и да отчитат печалба. Изпълнението на обещанието си те ежедневно отчитат, като за първенците от съревнованието културно-масовата комисия подготвя и изнася по радиоуредбата поздравителни концерти.

Например, профгрупата на Илия Атанасов е изпълнила февруарския си план на 22 февруари. Още същия ден членовете на профгрупата са поздравени по радиоуредбата. Това стимулира работниците. Те чувстват грижата, с която са обградени и работят с удоволствие.

От въвеждането на починна на съветската магазинерия Мошекина за пълно използване товароспособността и обема на вагоните чрез съвместно товарене на тежки и обемни стоки средното статично натоварване на вагоните в гарата се увеличи от 13,740, колкото е билан, на 16,700 кг.

Бригадите на Коста Стоянов (се профгрупуират Симеон Генев), Денчо Върбанов (се профгрупуират Серафим Ванев) и други са в непрекъснато съревнование по починна на Мошекина. Само от изпълнение на обещанието си трите бригади ще направят икономии на 822 вагона на стойност 108,000 лева.

Добри успехи се постигат и в приемане на починна на в. „Работническо дело“. В борбата за „минутата“ са се включили всички професионални членове. При план всеки вагон да престоява в гарата по 20 часа, вагоните вече стоят по 16 часа и 42 мин., или се съкращава престоят на всеки вагон с 3 часа и 18 минути.

Работниците от товарно-разтоварните бригади на Атанасов, Крулев, Петров, Зеленков и др. преизпълняват тримесечните си планове по манипулирани тонове.

Това е в резултат на съвместната работа, при която профгрупите и бригадите еднакво се грижат за изпълнение и преизпълнение на сменните си планове.

Ст. Кулов, дописник

В навечерието от честването на 70-годишнината на Търновската сбирка ученици от Първо средно политехническо училище във В. Търново разглеждат експонатите в музейния кът „Печатница „Работник“.

Снимка: Воденичаров—Мусински

РАДИОВЪЗЛИТЕ В РАЙОНА НА КИЛИФАРЕВО

Местните предавания на радиовъзлите имат за задача широко да отразяват живота на трудещите се, да мобилизират усилията им за изпълнение на задачите, поставени от Партията и Правителството за издигане политическото и културното равнище на трудещите се.

В района на партийния комитет — Килифарево работят три радиовъзела — в селата Килифарево, Плаково и Дебелец. След обявения национален преглед на радиовъзлите в тяхната работа настъпи чувствително подобрение.

Миналата година партийният комитет организира съвещание с доброволния актив и програмните комисии на РТВ в Килифарево, а след това и в другите две села. На тях бяха направена оценка на работата и приети мероприятия за подобряването ѝ. Такива съвещания се организират периодически по села и от програмните комисии. Всеки месец се отчита дейността им. Програмните комисии работят общо с доброволния актив от 88 души. Утвърдени са 12 говорители — Килифарево 6, Плаково 3 и Дебелец 3.

Благоустройство на взетите мерки работата чувствително се подобри. Редовно се свикват заседания на програмните комисии. Особено подобрение има в работата на програмната комисия в с. Плаково с програмния ръководител Рачо Михов и хоноруван говорител Петър Качев. Това може да се каже и за програмната комисия в с. Килифарево. По-редовни са предаванията. Подобрено се слушаемостта и техническата издръжливост на радиовъзлите и мрежата.

Изградените програмни комисии работят по петнадесет

дневни планове. При изработването им се вземат под внимание предстоищите задачи в държавата и промишлените предприятия в търговията, училищата, здравните служби и други организации и предприятия. Така, например, през четвъртото тримесечие на 1960 г. от специалистите в животновъдството при ТКЗС в с. Килифарево са изнесени 11 беседи, което се отрази на изпълнението на плана в животновъдството, а тези от ТПК „П. Цонев“ 10 предавания. Това спомогна за издигане на плана с близо два месеца предсрочно, а годишният план — 122,07 на сто.

Но се допускат и някои слабости. В с. Килифарево например има случаи на провалени отделни предавания от консервативна фабрика, училището, ТКЗС и други. Още по-зле е положението в с. Дебелец. Програмната комисия почти не се е разпуснала и работата е предоставена на програмния отговорник Петър Попов. Там работата не отговаря на задачите. Нещо повече, местните програми имат случаен характер. Те са предимно беседи и рецензии. Планирането не е редовно и навременно, не е съобразено със задачите на стопанството, обществения организации и учредения резултат на работата. Работата на програмната комисия в Дебелец тя не прие и призова за съревнование, обявено от с. Михалич, както това сториха програмната комисия в Килифарево.

„Радиото е митинг на милионите“, е казал Ленин. И така е. Всяка вечер вас ви чакат 1,000—1,500 слушатели, но какво им поднасяте, не държите ли техните надежди?

Чрез местните предавания на радиовъзлите да мобилизи-

раме усилията на трудещите се за изпълнение на задачите, поставени от Партията и Правителството, за осъществяване изпълнението на плана за първата година от Четвъртата петилетка!

Георги ДОИНОВ

ПО СТРАНИЦИТЕ НА МНОГОТРАНАЖНИТЕ

НОВИЯТ ВАФЛЕН ОТДЕЛ

Повече от седмица вече работи новият вафлен отдел. Удобствата в сравнение със старото и малко помещение са много по-добри. Непроменливата температура край печта дава много по-добри условия за печенарите. Процесите така ще се нагледят, че ще може да се избягва излишният досега

труд. Печенарите на кори Хр. Храмов и Хр. Карагьозов, които изпълняваха нормите си над 190 на сто в стария отдел, тук ще завоюват още по-големи успехи.

в-к „Заводска борба“
ДЗЗ Г. Оряховица

47 ДНИ ПО-РАНО

Отозаваните се на починна на в-к „Работническо дело“, колективът на керамична фабрика „Росица“ — Ресен на 6 февруари запали ринговата пещ 47 дни по-рано от миналата година. Вместо на двесте работи на три сменни, което дава възможност за рационално използване на всяка секунда, на всеки час от деценощното за равномерно вна-

сяне и водене на готовата продукция. Производителността на кубометър ще се увеличи над 10 на сто.

Запалването на ринга по-рано ще даде възможност да се изпекат 17,000,000 тухли и керемиди или с 3,100,000 повече отколкото през 1960 година.

в-к „Зов към комунизма“
с. Ресен

НОСЛИВОСТТА СЕ УВЕЛИЧИ

В стопанството в с. Д. Оряховица птицевъдната разполага със 7,700 кокошки-носачки. От тях досега се събират дневно по 1,400—1,500 яйца. Тези дни обаче носливостта значително се увеличи, вследствие на пълноценното хранене на кокошките.

В чест на 8 март птицевъдите сега събират по 3,400 яйца на ден. Това ги радва и ще започнаха да полагат още по-добри грижи за птичето стадо.

в-к „Ленински зов“
с. Долна Оряховица

ИЗ СОЦИАЛИСТИЧЕСКИТЕ СТРАНИ

Градостроителството в Румънската народна република

Румънската народна република се превърна в огромна заповед на живота: все повече се разширяват и разбухват нейните градове. Трудещите се възпитават в живо държавно-историческо решение на III конгрес на Румънската работническа партия, станал през юни 1960 година.

Само през тази година, например, ще влезат в действие нови 26 предприятия и 34 секции, а 96 индустриални предприятия и секции ще бъдат разширени. Социалистическата индустриализация на страната върви с бързи крачки. Все повече нараства материалното благосъстояние на трудещите се: създават се условия за заможен и културен живот.

Всяка година се строят удобни, уютни, слънчеви жилища за трудещите се. През 1960 година бяха построени 34,000 апартамента, а за настоящата година са предвидени нови 37,000. По перспективния план се предвижда строежът на апартаменти през 1970 година да достигне 120,000 годишно. Ритъмът през 1970 година ще бъде равен на три големи града, като университетския град Клуж.

Величествени планове, които ще бъдат превърнати в живо дело. За това говори устре-

мит на трудещите се, които променяха облика на много градове, а и създадоха и новите такива, които в миналото не съществували на картата на Румъния. За 1961 година се предвиждат големи строежи и почти всички градове на Румънската народна република.

Бай-Маре е резиденция на областта Марамуреш. В центъра на града се строи голям площад, а наоколо блокови жилища, които напълно ще променят облика на града.

В източната страна на град Орадя се строи нов квартал, носещ името „Първи май“, с 1,000 апартамента. Първият етап на строежите започва през тази година и ще се издигнат жилищни четириетажни блокове с 200 апартамента.

В град Дева ще се построи нов квартал, носещ името на децата на освободения румънски народ от фашистко иго „23 август“. Тази проект ще се настанят първите семейства в новите жилищни блокове.

В красивия старинен град Брашов през тази година ще се построят първите 1,000 апартамента, нови училища и киносалони. Между новите жилищни блокове ще се направят паркове, които ще дадат още по-красив изглед на града.

В университетския град Клуж ще бъдат уредулирири площадът Михаил Витязул, улиците Драгалина и Хоря и ще се построи студентски комплекс.

В град Баку ще бъдат извършени редица градостроителни подобрения, като се за-

почне още през тази година строежа на 600 апартамента. В гадап се оформява центърът на града и се строят жилищни блокове с около 77 апартамента. Общо през 1961 година ще бъдат построени 1,000 апартамента в повече в сравнение с 1960 година.

По старото железопътно трасе на град Констанца ще се построят 14 жилищни блокове. Те ще бъдат най-високите сгради в града, с 8, 10 и 12 етажи и ще обхващат 663 апартамента.

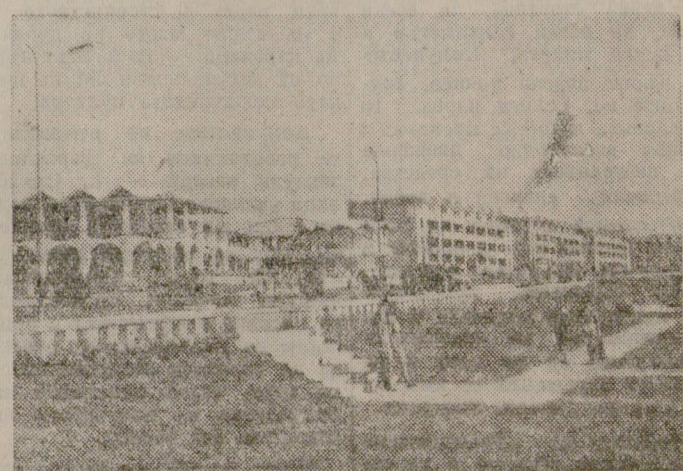
В столицата на Румънската народна република през тази година ще се построят над 11 хиляди апартамента и Букурещ ще има друг облик. Строежите ще станат по улица „Гришица“, шосето „Михай Браву“, Магистралата Север—Юг, по булевард „Илие Пинтиле“—Щефан чел Маре и около Източната гара. В този обхват на улици и булеварди ще се построят над 1,100 апартамента.

Още през първото тримесечие на настоящата година те ще бъдат дадени за ползуване на трудещите се. Около държавния цирк започва строежът на жилищен блок с 225 апартамента и друг нов блок, носещ името „Волга“ със 130 апартамента.

В петролният град Плоешти се строят нови 392 апартамента около Централните хали и Културния дом.

Това е изпълнение в живо дело на програмата на Партията в навечерието на изборите от 5 март т. г.

Георге ПАТРЕСКУ

На снимката: Майчана — нови строежи по Черноморието

КРЪВОДАРИЯВАНЕТО — ОБЩОНАРОДНО ДЕЛО

Тези дни в цялата наша страна се провежда акция за набиране на кръводарители. В това благородно и хуманно дело се включиха и жителите на с. Самоводене. След добрата разяснителна работа на участничния лекар д-р Велчо Велчев в селото ни се записаха голям

брой желаещи да дадат част от своята кръв. Досега в селото ни са записани 52 души кръводарители. За пример служи Йордан Генев, който досега е дал около 10 литра кръв.

Цв. Б. Карастоянов

Приятел на вековете

В една тиха октомврийска вечер, на 1878 година, когато залязващите лъчи на слънцето галеха с тиха ласка хълмовете на „Царевец“ и „Света гора“ във В. Търново влезе каруца, теглена от два силни коня. В претърканата с багаж каруца пътуваха мъж и жена.

Новите заселници на В. Търново идваха от Одрин в освободена България. Това бяха изкусни златар Филип Хараламбиев и жена му.

Годишните отминават като пролетни води. На 17 март 1880 година кършатца Филип Хараламбиев е озарена от радостта на новородената рожба — малкия Леон.

До късна нощ в златарската работилница на Филип светлините не угасват. Наведен над масичката, отрупана с пръстени, гривни, разноцветни камъни, той с рядко търпение и удивителна възрастна изработка чужди накити.

„За да бъдеш доволен от занаята си, трябва да вложиш в него сърцето и душата си. Всеки предмет, изработен от теб, трябва да повтаря името ти, да го предава на следващите поколения и всички да се чудят“. Това са любимите думи на изтъкнатия майстор, който превръща занаята си в изкуство.

С часове малкият Леон стои при баща си, а жадните очички поглъщат окаяните по стените картини, следят ръцете на бащата и в детската душа подива любовта към изкуството.

Леон обиква с цялата си душа В. Търново — огромния музей на миналите векове. Когато затвори учебниците и тетрадките си, той стисва под мишницата блока и олющената тенекиена кутия за водни бои и потегля по тиснатата пътека към баща. „Царевец“ оживява. Боляри с фаянсени изкачат на коне и мечовете им звънят по калдъръма. Камбаните от църквите на „Трапо, зиди“ пълнят въздуха с мелодичните си звуци.

Той обича да се изкачва по Балдуиновата кула, да наднича в кладенеца под нея, а вечер, когато светлините на града заблещукат, сядна на Лобната скала. Долу в пропастта Янтра шуми с бързосте си и разказва легенди. Леон обича да замръзва тук сред безмълвните свидетели на миналото, да слуша техния разказ. Но безжалостното време с грубата си ръка разкъсва мазилката от крепостната стена, събира камъните от кулите, сякаш иска да затрупа живия извор на миналото със заорава.

Към кого да се обърне любознателният ученик? Кой ще чуе молбата му за опазване на тия скъпи паметници? Не! Има към кого! И върху белни рисувален лист се запечатват с прецизна точност умрялите старини. Някога признателното поколение, Леон, ще ти благодари от сърце за тия рисунки и чертежи. Рисувай, работи!

И Леон отдава най-хубавите години на живота — младостта — на далечното мина-

ло. Суровите условия в началото на нашия век изтласкват Леон Филипов като „копист“ в оръжията на индустрия във В. Търново. Приведен над чертожната маса, Леон копира по цял ден чужди проекти, а в главата му зреят толкова идеи.

Като навие и последния проект, той потъва в света на своите мечти — да покаже на поколенията ненадминатото изкуство на българина, творено в далечните векове. И ето го, неизвестният за никого младец, с отърпано на ланките палто как обикаля тесните улици на В. Търново, спира се под старите, грохнали от времето къщи, заснема и рисува нещичко. Никой не обръща внимание на труда му. Когато вечер се прибере в притихнал бащин дом, историческите книги го повеждат по своите давящи пътеки към миналото. „Живите паметници на миналото трябва да се пазят“, — пушнат пожелателите страници.

— Леон, всички виждаме твоето трудолюбие и талант. Ти ни радваш от сърце и ние решихме да те изпратим на експедиция в Русия. Там има какво да видиш, — с тия думи Атанас Дъкангьозов и ляколко още архитекти изпращат Леон за Русия — страната на Ермакова и Третиковската галерия, на паметниците и изкуството.

„Не, аз трябва да следвам архитектура — решава Леон Филипов, поразен от видео-курзи в Русия. — Заверших гимназия, но не се явих на зрелостен изпит. Сядай и четя сега, Леон! Хората ти отиват в Русия за Мюнхенския университет. Какво са за тебе четиринадесет изпита!“

Пак безсъсни нощи, но с мечти и външност и найпак безсното свидетелство в ръка — ключ към Мюнхен.

Последна нощ в родния град и в малката стаячката-мния свидетел на упорития труд на Леон. Младецът скача от леглото и отваря прозорец. Не! Това е лъжа, продължение на съня... Но разсъдливостта е същият, ударите на барабана само по-остри и гласът тревожен... „Австрия обявява война на Сърбия... Границите се затварят...“

Леон пада върху леглото. Умните писват...

Край на студентството, край на мечтите...

Бойна, война, колко светли картини си прекарвала ти!

Бъв влажната земята край Дохран един измършавил войник е надвесен над боената карта. Боят е затихнал и той чертае нова схема на утешителна атака. Чертае той, а мисълта му е другаде. Войната отнема от лицето на земята толкова ценни паметници на изкуството, а те трябва да се запазят. И Леон тайно се промъква в лазарета и с канчето си гребе от гипса, от който утре ще оживее чуден макет. Само така могат да се запазят старините.

„Ех, кога ще свърши тази война!“ — често мисли Леон и вижда пред очите родния град където всеки камък, всяка сграда е история. „Шом си отида, това ще бъде мое дело!“ Мечтите си Леон не споделя с никого. Може би суровите условия на живота са го направили такъв. Не обича и никога да говори за себе си.

Идва краят на войната. Тихо и незабелязано Леон се завръща през една тъмна нощ във В. Търново, за да започне безшумно огромното си дело.

Под вратите на „Царевец“, до училище „Кирил и Методий“ се издига двуетажна сива сграда, а до нея дървена барана, номер 9. Почувствам на ниската дървена врата. Едва чути стъпки приближават отвътре. Железният палец на заключалката изскръпва и на полуотворената врата се показва един възрастен мъж с извехтели дрехи и кафяви меко тукане на главата. В черните му рошави вежди са се сврели остри бели косъмчета.

— Е, какво съм направил толкова, че да пишете за мен — избухва той и ме поглежда недружелюбно с остри сиприонични очи. Не съм за гости — продължава да мърморят той и изчезва от вратата.

Отчаян аз проследих полуприведената фигура на този негостоприемен старец, с твърдото намерение да вляза някак си вътре.

— Бай Леон няма да ви пусне! — обади се глас от съседната къща. — Някои посетители са фотографирали част от проектите ми и са се подлисали под тях.

Чак сега разбрах защо старият майстор ме посрещна така студено и адрът ми се стори.

След малко бай Леон (както всички в махалата го наричат) се показа отново, стегнат обличен и добродушно усмихнат.

— Извинявайте, че ви задържах. Заповядайте, заповядайте — ме канеше той усмихнат, добродушен, коренно променен.

Характери!

Още в постаното с площи дворче ме посрещат единствените близки и съквартиранти на бай Леон — старините. Тук има капители, плочи с надписи, стари делви.

В средата на работната му

стал върху обикновена дървена маса се белее камара гипс и голям недовършен макет. Но къде да спрем погледа си по-напред. Дали върху изцяло изработените макети, или върху старите снимки, вестници, картини, окаяни по всички стени! С жажда на скъперник Леон Филипов е трепал тия нецененими богатства. И не за себе си, а за поколенията. Какво огромно дело, а колко скромни човеци! Та нали по тия причини той е стоял толкова години не оценен, неизвестен.

— Мъжич се да запази тия старини, защото знаех, че ще дойде време, когато ще издъне и ще станат ценност. Преди години купих Констанциевата къща в Арбанаси. Тя е такава красота! — каза той с потрпеваш глас и пак замълча, сякаш се боеше да не прозвучи това като хвалба.

— Ходих след войната в Берлин и Дрезден. Доплака ми се като видях купчини развалини на мястото на някогашните приказни паметници. Трябваше да мислим как да строим и запазваме, а не да разрушаваме! — натърти Леон Филипов и в очите му заблестяха пламъчетата на ненавист към войната.

Стоя безмълвен пред неактивните по изработка макети, оцветени с недостигнат манастир от никого у нас. Пред мен е техният майстор, който в продължение на тридесет години, затворен между тия четири стени, безмълвно дълбае гипса с мъничкото ножче, човърка с игличката и оживява с точност изчезналата вежбе колиба на Никола Габровски, където е станала първата социалистическа сбирка във В. Търново, Митрополитата с курлика, в който е бил затворен П. Р. Славейков, много изчезнали творби на самобитния народен майстор Колю

Фичето, над сто изящни макета.

Делото на народния майстор не остава скрито и неосценено. Днес част от неговите макети са гордост на Велико Търновския окръжен музей, подредени в 2 специални зали. Застанал пред модела, човек губи представа за възможните на гипса. Един посетител дотолкова се е вживял в макета, че е пожелал да притрупа леко открехнатата врата и когато потеглил бръмката, отчунил гипса. Не, не го обвинявай — възмущаващ се на твореца. По макетите се виждат фалдерите на дървото, пукнатините, пироните дори и йоковете на нованото мелязо.

— Осемдесет и една години асче тежат на гърба ми, но не ми се мре. Дал съм обещание да живея сто години. Иза да довършвам още толкова работи! Ремонтирах горния етаж на къщата, където ще има две зали за макети, чертежи, картини...

Слушам плановите му и вярвам, че той наистина е решил да живее сто години.

Тази галерия от творби на Леон Филипов смело може да гостави началото на един музей на нашето национално архитектурно наследство.

Знаех, че старият търновски майстор е носител на „Народен орден на труда“ — златен и го подкачих за това. Той бръбна дълбоко в джоба си и извади оттам скътан малко портмоне. В него бе скълото от личие, с което не обичаше да се киче. Големите таланти говорят малко за себе си. За тия говорят произведениата им.

Стиснах ръката на Леон Филипов, а трябваше да я целуна.

Христо МЕДНИКАРОВ

Днес
на страницата:

- ★ Услугите в Беброво
- ★ Изкуството на малките
- ★ Да бъдем честни като Марийка
- ★ Носителят на радостните новини
- ★ От кухнята това дават...
- ★ Пастирят Ашим Юсенов
- ★ Операционистката Стойка
- ★ За хубавото и лошото при бръснарите
- ★ Защо се изпращат лошокачествени стоки?

НАШАТА АНКЕТА

КАК ВИ ОБСЛУЖВАТ?

Има много да се прави

След излизането на Постановлението за подобряване на обслужването на населението от страна на промишлените и ТПК се направиха някои подобрения и в с. Беброво. Откри се бръснарски салон и шивашки отдел за мъжко облекло.

Не са задоволени обаче, нуждите на населението от обществени и дограмаджийски услуги. За тях много се говори, но нищо не е направено. Наложил ли ти се да поставиш подметки на обувките, ще трябва да отидеш в гр. Елена или в с. Константин.

Не по-добре е положението и с мебелното занаятчиство. Повреди ли се врата или брава, прозорец или корниз, ще трябва пак да ходиш в Елена или в Константин.

А единствената мелница, която работи от време на време, не успява да задоволява нуждите на житновладельците. Ферми на ТКЗС, нежелани и лични нужди на кооператорите.

Трябва да се открие и дамско шивашко ателие.

Има още много да се прави за подобряване услугите на населението от Беброво.

★

В бръснарницата

Влизаме в обширен бръснарски салон. Около масичката със списания и вестници са наредили 3-4-ма мъже. Сядаме и ние. Отправяме поглед към бръснарските столове. Там кипи работа. Работниците в бе-

ли престилки, спретнати, с внимание и грижа се отнасят към клиентите. Един след друг седят работни стола сменят клиентите си.

Идва и твоят ред. Не се страхувай, че можеш да попаднеш на лош бръснар. Всички — и Георги Бонев и Тодор Воденичаров, и Петко Герджиков, и Петко Мочев могат да те обслужат добре. Хубаво работи колективът от бръснарницата на ТПК „Единство“ в с. Кесарево.

Д. Михайлов

★

Бай Михале, не си прав!

Бай Михал Каракочев от с. Първомайци П е дългогодишен бръснар. Аз рядко ходя при него, но последния път се разочаровах от посещението си.

Преди две седмици си бях намалял косата при друг бръснар и заедно с бръсненето заплатих 2.60 лв. Но нашият бай Михал пусна набързо електрическа машинка по вратите ми и де изчисти, де не, започна да сапунисва. Обръснене на две — на три без коса, а с едно малко памуче. Натри лицето ми с нещо стипцава. За пудра и крем не дойде време, а вместо това ми каза: „Честито!“. Поогледах се и реших да си плащам. Подарих 3 лева и започнах за ресто на увис... бай Михал ми каза: „Мерси!“.

— Не си прав, бай Михале, — рекох му аз. — У нас има един един държавни центри си дължен да ги спазваш.

Хр. Каракочев

ПЪРВАТА КАРУСЕРИЯ

В началото на тази учебна година курсистите от 1.а курс на Авто-карусерийното училище „Илия Златев“ в Павликени се разделиха на две групи за практически занятия.

Едните изучаваха дърводелство под ръководството на учителя Борис Нейчев. Започнаха с обикновените сглобки — шлиц и чеп, нут и перо, зъби, длап и чеп и др. Бързо усвояваха преподаваното. Другарите им от другата група изучаваха металообработване. Много интересни неща научиха от младия учител Д. Германов.

Скоро след първите основни лекции на 1.а курс беше

възложена трудна задача да изработят карусерия на камион. След упорит труд най-младите дърводелци и металици завършиха напълно карусерията. Радостта им е неоспорима. Това е първият

по-голям предмет, изработен от техните още неопитни ръце.

През този месец групите ще се разменят и до края на учебната година ще завършат още една карусерия.

ОЧАКВАН ОТ ВСИЧКИ

Много години наред носителят на радостни новини, вестници и списания в с. Чапаево е пощенският раздавач Ради Радев или, както обикновено всички го наричат бай Ради. Цели осем години още с полувъзвращането на пощата той бърза да зарадва всеки дом, всяко семейство... Стрели се навре-

ме да извършва своята работа и всеки да бъде доволен от него.

Голям дял за записване на 54 абоната за в-к „Борба“, на 66 за в-к „Работническо дело“, на 20 за в-к „Отечествен фронт“ и много още други вестници и списания има и бай Ради. Той е и член на ръководството на нивова организация на Отечествения фронт. Неговият глас може да се чуе и в предаванията на местната радиостанция.

От всички очакван и уважаван е бай Ради.

Иван Ванков

Между първите

Другарката Стойка Йорданова Душкова — операционистка при Българска народна банка — в Търново е еднакво ценена от колегите си и клиентите.

Скромността и честността са особено силно изразени в нейния характер. Но не само с тях е спечелила уважението на всички, а и с изключителната любов към труда. Тя обича и служебната работа, и работата при учреджението.

Стойка редовно е излъчвана за образцова служителка на банката.

Като нея има и други в клон, но тя е първа между първите.

„ЧОВЕКОЛЮБИЕ“

Случаята, който потресе всички пътници стана на 18 февруари в рейсовата кола „10-10“ на ДАП Г. Оряховица. С другите пътници в автобуса влезе и един гражданин на около 45 години, жител на с. Стрелец. Преди тръгването кондукторът Димитър Димитров попита има ли някой без билет. Гражданинът поспри, че не се е снабдил с билет, защото е дошъл след 15.30 ч.

Кондукторът се поизпън, даде си малко „важен“ вид и

отсече: „Другарю, напуснете колата!“ А място имаше. Може да се каже, че е идвал на сватба, че е идвал в народната казарма, че не познава никого и са му останали пари само за път! Но уви! Напразни бяха настояванията и молбите на гражданите. На пътниците кондукторът отговори: „Който иска да командва, нека вземе чантата!“

Йордан Дончев

На улицата при дъжд и студ

През с. Златарица минават дневно 12 рейсови коли, които спират пред ресторанта на площада. Там няма чаканка и всеки ден по 40-50 пътници са принудени да чакат на студ или под дъжд. Между тях има и майки с малки деца, боляни и старици. Нима това не прави впечатление на отговорните лица от селото и от ДАП? Нека чуят недоволните гласове на хората.

Ст. Стоянов

ОБРАЗЦОВА ПОЩАЛЮВКА

При телеграфопощенската станция на гара Г. Оряховица работи като пощенска раздавачка и Славина Иванова Донкова. Тя редовно и навреме разнася в района си телеграмите, писмата, вестниците и списанията. Посрещат я с радост и надежда, а тя към всеки

гражданин е учтива и любезна. Винаги бърза, за да занесе пощата на тези, които я чакат, а други да изненада с някоя неочаквана вест.

Мнозина вече се учат от нейния пример.

Стойка Фролова

Ашим не обвеси глава

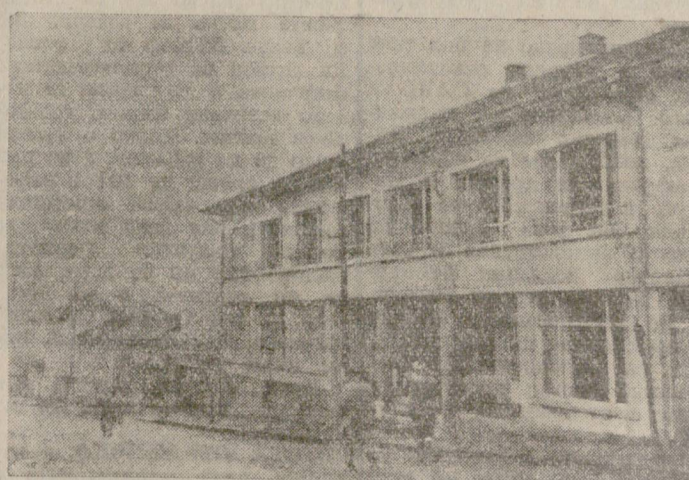
Тих, скромен, винаги усмихнат — такъв е Ашим Юсенов Балабанов от махала Рязач. Златаришка община. Изминаха вече 7 месеца, откакто той пое кооперативното овчешко стадо.

В първите студени есенни дни той гребаше да напусне бащиния си дом и да се отдели със стадото на 2-3 км от махалата. Дойде в една изоставена къща, която заедно с другите построянки бе пригодена за овчарник. Нямаше подходяща стая за живеене. Най-трудното дойде обаче през студентите зимни дни, когато започна агнетето на овцете. Но Ашим никога не обвеси глава.

Благодарение упоритостта на младия човек 114 агънца растат и се развиват добре. — Особено приятно чувство изпитвам, когато съм сред тях. Доволен съм и от бащинските грижи на Партията и Правителството. Новото Постановление за подобряване на битовите и трудовите условия, за повишаване на материалната заинтересованост на овчарите и пастирите показва, че нашият труд се ценят.

— Приятно ми е, — казва бригадирът бай Коста Иванов, — когато отида при този млад и енергичен момък. Хубаво ще бъде, ако всички овчари бъдат като него.

Йордан Г. Йорданов

На селския мегдан в с. Върбовка издигна снага и друга хубава двуетажна постройка — търговската сграда на потребителната кооперация. В комфортно обзаведените тук ресторант, сладкарница, магазини за манифактура, облекло и обувки, могат да се задоволят нуждите на всеки кооператор.

По някои въпроси на общественото хранене в Константин

Общественото хранене в Константин не задоволява нуждите на работниците и служителите. Хората бягат от стол-ресторанта не защото нямат нужда от него, а защото той не отговаря и на най-елементарните изисквания.

За закуската се приготвят само по 50-60 супи, които са недостатъчни. Ако някой поиска супа след 7.15 часа, следва лаконичен отговор: „Супата свърши“. Ако друг клиент поиска за закупка мляко или кашкавал, главният готвач не разрешава да се сервира, докато супата не свърши.

Обедът месеци наред се приготвя по еднообразно меню. През двете седмици на декември се готвеха от овнешко месо две яденета, през вторите две с телешко месо пак две ястия. Подобно е положението и през януари и февруари.

Вечерята е винаги една и съща: кашкавал, салам и суджук и по изключение печено на скара. На запитването защо няма готвено, сервитьорите отговарят: „От кухнята това дават“. На същия въпрос отговорът на готвачите е: „Ако остане ядене, кой ще плаща?“

Време е другарите от ръководството на потребителната кооперация да не се скриват зад необоснованото мнение, че хората повече са местни, а да подобрят работата на стол-ресторанта.

Стойко Стойков

НЕЩАСТНАТА СГРАДА

Административната сграда на Окръжното търговско предприятие на ул. „Н. Габровски“ 32 е хубава. Тя прави впечатление отдалеч. Снабдена е с парокотелно отделение и паропроводна инсталация. Монтажът на инсталациите започна в края на 1959 година и към края на 1960 г. завърши.

Всички очакваха, че в сградата ще работи парното отопление, но... Добре, че строителите бяха направили вентилации за отоплителни печки.

От 1.XII.1960 г. бе назначен огняр и започнаха пробите.

Георги Манев

Доят овче мляко

Над 3.268 агънца припкат на волта из кошарите на ТКЗС в с. Долна Оряховица. Някои от тях надхвърлят 15-20 килограма. Това позволи на овчарите да започнат доене на овцете-майки. Надоели са вече над 2 тона овче мляко.

М. Харлов

Тя носи професията в сърцето си

Мнозина може би ще оспорват моето мнение, но те ще се убедят, ако се запознаят с младата продавачка, комсомолката Милка Джаркова и наблюдават как тя работи.

Новата си профетия Милка започна през един юлски ден на 1958 година, когато прекрочи прага на универмага в с. Дъсково, че като обикновена клиентка, а като търговска работничка Леока да бъде същият човек, който продава, не толкова просто.

Трудни бяха първите дни. Имаше тогава и моментни разочарования, и неочаквана обидеждаща радост. Изискванията на нашата нова социалистическа търговия са много по-големи, отколкото тя си ги представяше.

Джаркова работеше неуморно. Посрещаше и изпращаше клиентите усмихната, внимателно изслушваше исканията на пристигналите, предлагаше им новите стоки, стареше се да работи бързо. Хората бързат, на полето работата е повече и сročна. Вечер след работното време не бързаше да се прибира. Оставаше в магазин да подреди витрините, да почисти работното си място.

През пролетта на миналата година стоите бяха преместени в нова просторна сграда. Зарадва се Милка. „Магазинът трябва да бъде образцов“, каза си тя и зашета из него.

Приятно е сега да влезе човек в нейния магазин. Не е чудно, че при нея с удоволствие идват кооператори и кооператорки. Услужлива и внимателна, Милка Джаркова намира добри думи за всекиго. Когато някой заговори с нея за професията ѝ, тя се усмихва и малко смутено отговаря, че нищо изключително не може да каже.

— Обичам си професията от сърце.

Марин Пенчев

НОВА АВТОБУСНА ЛИНИЯ

От няколко дни е открита нова автобусна линия от гр. В. Търново до Драгичево. С тази нова придобивка два пъти дневно селото ни ще има редовна връзка с окръжния град.

Ст. Никров

Човек е ценен

Наскоро в селото ни Горна Студена от Свищов пристигна халва. В потребителната кооперация „Успех“ дойдоха много хора да си купят от нея. Смути ги особеността ѝ: жълт цвят, но никой не предполага, че от това ще се разболеят толкова хора. Който е ял от нея, после почувствава болки в очите, гърлото и т. н.

Здравната служба в селото взе своевременно мерки. Защо от Свищов ни се праща такава стока?

Борис Тр. Георгиев

ДА НЕ СЕ ЧАКА ДА СТАНЕ БЕЛЯТА

На улица „Н. Габровски“ пред сградата на противопожарната заштита има дълбока циментовата шахта. От нея противопожарните служители черпят вода. Тя се покрива с няколко изгнили дъски, а много често е оставяна и напълно открита.

Това създава реална опасност, особено вечер, да падне в нея дете или възрастен човек, тъй като пътеката върви по самия и върхен ръб.

Нима ръководството на противопожарната служба не разбира това? Или трябва да стане белята и тогава да се направи солиден капак или парапет?

Драган В. Стоянов

ПОСТЪПКАТА НА ЕДНА ЧИСТАЧКА

При пътническата станция на ДАП — клон в гр. Елена шеста година чистачка на автобусите е Марияна Хараламбиева. Много от пътниците познават тази подвижна жена и я уважават. Напуснал ли пътническата кола, тя влиза, за да почисти. Забранените вещи прибира в склада, а в специалната тетрадка отбелязва деня, когато е забравен багажа, автобуса и персонала.

Преди няколко дни, почиствайки автобуса, дошъл от В. Търново, под една от седалки-

те Марияна намира кърпичка, в която били загнати 25 банкноти по 10 лева. Тя предава сумата на началника на станцията.

Със своята честност и трудолюбие Марияна Хараламбиева е за пример в станцията.

К. Василев

в. БОРБА

Стр. 3. бр. 28 от 4. III. 1961 г.

КЪМ НАРОДНИЯ МУЗЕЙ В СВИЩОВ ОЩЕ ТРИ НОВИ РАЗДЕЛА

Народният музей в град Свищов направи решителна крачка напред в изграждането си като общ музей. Той вече откри още три нови раздела: „Развой на просветното дело в Свищов през Възраждането“, „Николай Павлович“ и „Художествен“ — картинна галерия. Експозицията на тези три раздела е уредена в „Св. Николското“ училище на Христан Павликов, намиращо се в горната махала на ул. „Тодор Хрулев“ № 2. Това училище е построено през 1846 г. Днес то е обявено за паметник на културата и е основно ремонтирано.

Разделът за развой на просветното дело в Свищов през Възраждането е в югоизточната зала. Експонатите увличат и държат в напрежение посетителите. В този раздел са фасетиран и развити следните теми: ранно възраждане, еднородни и славянобългарски училища, първото българско училище и други културни прояви в Свищов.

Ранното възраждане е показано с изложба на ръкописи и старопечатни книги — разни евангелия, триоди и миней. Абата на Филип Станисла-

вов, псалтир, часослов, требник, месецослов и др. По-нататък се разкрива дейността на килийните училища, които са били носители на просвета до началото на 19 в. В Свищов такова училище е имало при църквите, при манастира и при частни домове. Изложен е един фотос на църквата „Св. Димитър“ с килийното училище и макет на килийно училище.

След това се изяснява появата и развитието на основните и класните училища и се разкрива живота и дейността на бележити свищовски учители. На специално табло са посочени Петропавловското училище на Хр. Павлович от 1831 г., училището при църквата „Св. пророк Илия“, „Преображенското училище“ на Емануил Васкидович и „Св. Николското“ на Хр. Павлович. На съседното табло са снимките на учителите в тези училища. Това са Неофит Бозев, Ем. Васкидович и Хр. Павлович — прочути възрожденски учители, с които Свищов се гордее. Във витрината под табло са изложени книгите, издадени от тях.

Чрез снимки са показани

и техните сподвижници и последователи. Тук алзист Г. Владкич, Т. Хрулев, В. Манков, П. Ангелов, А. Мустаков и др. И от тези учители е изложена богата сбирка от учебници и книги. Изтъкнато е, че те са водили обучението по българският метод (въведен още през 1815 г.) и са преподавали около 31 учебни предмети.

За онова време учебното дело в Свищов е било на завидна висота и поради това мнозина от учениците, които са се учили в свищовските училища, успели да се издигнат и да станат изтъкнати личности. Такива са Др. Цанков, П. Р. Славейков, Гр. Начевич, Кириак Цанков, Д. Ценович, Н. Козлев, А. Робовски и др.

Накрая са показани и разни прояви на обществено-културния живот в Свищов — учредяване на първото българско читалище и неговата дейност, дъщерното образование, театрални представления, музикални почини, дружества и др.

Експозицията в югозападната зала ни запознава с живота, дейността и творчеството на именития син на Свищов — големия възрожденски

художник Николай Павлович. Свързаността на тази експозиция е следното: детство и образование, на работа в чужбина, завръщане в България, свищовски период и под ведомството на просветата. Всичко това е представено кратко и бегло, чрез снимки и текстове. Това са отделни биографични моменти, предназначението на които е да бъдат фон на творческото дело на художника. По този начин произведението на Николай Павлович говорят направо на посетителя, който, разбирайки, че са излезли изпод четката на големия майстор, може да ги съзерцава дълго, без посредничество на всякаква коментар.

Тук са изложени маслените портрети на Мъж с червена брада, на Хр. и Н. х. Денкови, на Д. Г. Абрамов, Г. Д. Абрамов и Ем. Абрамова. Има и 10 литографии със сюжети от българската история и два автопортрета (фотопроизведения) на художника. Освен това на табла и в рамки репродукции много от произведението на Николай Павлович — портрети, етюди, скици и картини, които се намират в Националната художествена галерия и на други места. В същата зала са подредени и други неща, като макета на

ателнето на художника в София, неговите мебели и лични вещи.

В останалите две зали на училището на Хр. Павлович е уреден художествен разсел. В първата от тях са изложени икони, картини и портрети, а също така и две скулптурни работи. Някои от тези творби се отнасят пряко за Свищов, а пък други, чрез авторите си, са свързани косвено с него. Тук са застъпени Николай Павлович, Яр. Веснин, Ив. Мървичка, Ал. Божиков, Ил. Маринов, Р. Фяла, Цв. Радославов и др. Всичко това са творби, работени преди 9 .IX. 1944 г. Във втората зала са изложени произведенията на изобразителното изкуство, работени след 9 .IX. 1944 г. Застъпени са художниците П. Войдживев, Па. Цилюнова, Бою Донев, Юли Минчев, П. Чуховски, Надя Костова, Ст. Райнова и др. Изложени са и три съвсем нови работи на младия свищовски художник Анг. Ботев.

Чрез трите си новоразкрити раздела Народният музей представя на гражданите на Свищов, а също така и на неговите гости, още една културна придобивка.

РАШКО ИВАНОВ

urednik в музей „Ал. Константинов“

МАРИОНЕТКИТЕ НА ТЯСНО

Войските на законното правителство в Конго продължават да напредват в Екваториалната провинция и към Леополдвил — такива са последните съобщения на телеграфните агенции. Завземането на столицата на провинция Касаи — Лулуабург — сериозно измени съотношението на силите в Конго. Сега правителството на Гизента контролира повече от половината територия на страната. Градовете Лулуабург и Бумбуа са били освободени без нито един изстрел. Част от войските, събрани под личното командване на Мобуту за атака срещу Стенливил, са се присъединили към войските на Гизента. Населението на различните провинции в страната оказва все по-широка подкрепа на законното правителство и го оградява с доверие.

Водачите на трите марионетни правителства, създадени от колонизаторите и техните наемници на конгоанска земя сега са в паника. Предателствата са стъпани, смутени. Търсейки изход от трудното положение те побързаха да сключат военен пакт под изтъкнатата марка „Борба с комунистическата опасност“. Под пакта стоят подписите на самозвания управник на Катанга Помбе, на ръководителя на марионетната „държавка“ в Южен Касаи Калонки и на „министър-председателя“ на скъплетеното вестдана „ново правителство“ на Конго Ило. Както съобщава Франс прес, първите мерки на военния съюз са да предпазят не само себе си, но и да организират нови хайки срещу всички привърженици на Лумумба.

ООН и този път се присъедини към усилията на империалистическите протектори да сключат „ред“ в създадения сред тях хаос, резултат от решителните действия на законното правителство. Военни части на ООН са окупирани летищата на Лулуабург в Южен Касаи. Командването на ООН от друга страна е предупредило Антоан Гизента

да спре по-нататъшното придвижване на своите войски. Това бе отговор на спешната телеграма на Касавубу, с която той настоятелно поиска от Организацията на обединените нации да „попреди“ на настъпването на правителствените войски. Съвършено ясно е, че и този акт на командването на ООН е продължение на провеждания от Хамаршелд саботаж на решението на Съвета за сигурност. От доклада, публикуван от Секретариата на ООН, ясно личи, че той далеч не възнамерява да изпълни резолюцията на Съвета за Конго. Гинералният секретар продължава да си затваря очите пред изтъкнатия империалистически агресор и техните наемници в Конго и всъщност им оказва своята подкрепа. Само за форма Хамаршелд направил „предупреждение“ до Белгия, че тя е длъжна да вземе „фикасни мерки“, за да изтегли своя персонал от Конго. Белгийските колонизатори, разбира се, не се подчиниха на това „предупреждение“.

Междувременно на бял свят излезе и устрдно рекламираният „нов план“ на САЩ за Конго. Помощник — държавният секретар на САЩ Уайлс, който беше на обиколка в Африка, се срещна с Касавубу в неговата лична резиденция. На тази среща, на която е присъствувал и американският посланик Тимбърлейк, Уайлс уверил Касавубу, че „президентът“ Кенеди ще продължава да оказва подкрепа на леополдвилското правителство против пролумумбистките бунтовници от Стенливил“.

Конгоанските марионетки са в затруднение. Това принудил представители на САЩ Уайлс да изпълне камъчето. Той трябваше някак да ги окуражи. Извънредно разбра, че „новият план“ на Кенеди за уреждане положението в Конго е продължение на политиката на Айзенхауер.

Светослав ДОНЧЕВ

ИЗ „ЗАПИСКИ НА МЛАДИЯ ЖИВОТНОВЪД“

ПЪРВА СТРАНИЧКА, за която се твърди, че е намерена край село Златарица, а може би край селата Кесарево, Масларево. Бяла черква или пък кой знай къде, писана от някой си младежи.

— Днес бригадирът ми накрай фермата и ми подари едно коиче. Изведнаж ми замириса на пролет. Ах колко е хубаво да напече слънцето и птиците да зачуруликат! И ги понесен от мечтите на младостта, да се излегнеш на някоя байричка, да затвориш очи и да се помъчиш да отгатнеш, какво ще ти стовти твоята майка за вечеря, ако се върне по-рано от блока. Да лежиш на гореспоменатата байричка и да гледаш отдалеко всякакви ферми, трактори и прочие. Колко е хубаво, нищо да не работиш, а по цял ден да бродиш до 101 в кафенетата или други пригледени местенца. От днес няма да работя. Напускам фермата, защото тъй ми се иска. Дайте ми коичето и ми съгответе да ям! От това да ядем наготово, без да работиш няма нищо по-хубаво.

Край. Не ме търсете във фермата, защото няма да ме намерите!

ВТОРА СТРАНИЧКА — намерена край птицефермата в с. Поликраище. „Днес е най-тежкия ден от нашия млад комсомолски живот. Процавай те мили легхорни, ние така ви обичахме. От вас ни прогони тъмнина и зла сила. Прогони ни бригадирът. Ние

ви гледахме добре и той знае това, но лъже управителния съвет, че не си гледаме работата и четем книги. Процавайте. Ние си отиваме и на наше място той, бригадирът, назначава свои хора, възрастни кооператори! Довиждаме! Дано се видим пак, защото се обичахме!“

ТРЕТА СТРАНИЧКА — открит край фермите в с. Драганово. Подобни писма са забелязани и в с. Михалци, Самоводене, Камен и други.

„Тази вечер ни е тъжно, тъжно! От една седмица вестниците не сме прочитали. Поне да имаме радиоапарат или поне радиоточка! Пешо ни свири с уста, но нищо не излиза. Искане ни се и книги да четем, но никой не ни донесе. Макар че е студено предпочитаме да стоим навън, защото стаята ни не е уредена. Оня ден без да искаме надникнахме в книгите на счетоводството и открихме, че за цялата 1960 година за битовото уреждане на фермите е направено съвсем малко!“

ЧЕТВЪРТА СТРАНИЧКА — намерена край един от клубовете на една комсомолска организация.

„Днес получихме Откритото писмо на комсомолските животновъди от с. Дъскот! Ура! Много добре, другари! Поздравяваме ви за инициативата! Само така! А ние да се включим ли? Я да помислим напред. Ние имаме ли младежи в животновъдството? Май като че ли изпаднахме мина-

лата година! Нека попитаме управителния съвет на кооперативното стопанство. Ало? Има ли, или няма? Не знаете ли? Значи и вие като нас забравите. Че кой ли тогава се е загрижил за тия младежи! Какво ли е станало с тях? Как са се справили с трудностите! Кого ли да питаме?“

С това кратките записки свършват. Ако се намерят и други листчета, не ги изпращайте. Тия дано свършат работата!

Кози РОГ

ВЕСЕЛА ПОЩА

Имам щастие, значи да живея на една от новостроените улици на нашия град В. Търново. Така, например, често се чуват еи такива кръстосани с въпроси разговори.

— Донке ма, твоето момиченце как се казва?

— Амчи... Таня, Стефанка, значи.

— Ами получаваш ли вестник „Септемвриче“?

— Не „Пламъче“ си получава вече втора година. Защо?

— А бе оставил ни куриерът „Септемвриче“, а пък нашата дъщеря получава „Картична галерия“.

— То и в комшините станало пак недоразумение. На дяло Лалю пенсионера дали и „Славейче“ и „Народен спорт“ а той човече си подучава „Работническо дело“.

Излизам един път на улицата, а там на една пейка седнали баба Анастасия и двестри стари съседки.

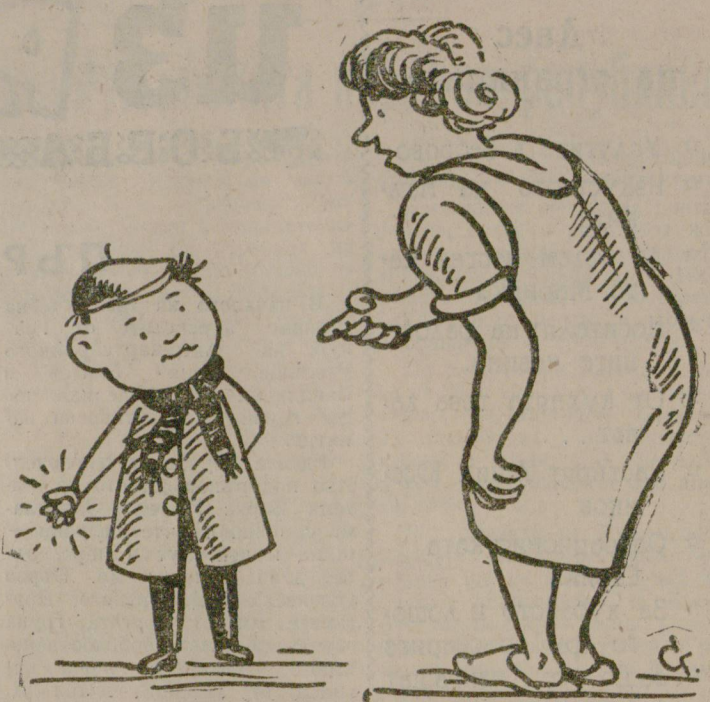
— Я бе, вуче, — помоли ме баба Анастасия, — я ми прочети това писмъче, дето днеска го получих. Кой знае кой се е сетил за мене, зер всичките ми деца и внучета са край мене. Прочети ми го, синко, че е изписано ситно какво просени зърна, та и с два чифта пенжерки не мога да го разбера.

Сядам и започвам да чета.

„Мила Ванче,

След последната ни среща в парка аз не мога да спя и

Кар: Сл. Граматиков

— Откъде взе тая пара?

— В предприятието на татко. Там разпилени стотинки колкото пеш!...

Обява

Все тебе виждам пред себе си. А съм неспокоен, неспокоен, че... и т. н.

И накрая завършваше:

„Червена роза, зелен бор чакам за отговор.“

Твой Злати!

— Леле мале, винца изведнаж баба Анастасия. — За любов ми е писал, а! Ха-ха!

Разсмяха се и съседките.

Една от тях каза през смях:

— То и ние трябва да се надяваме за такъв писмъца. Че както новите улици във Велико Търново са без номера и наименования и Градският народен съвет не се погрижва да оправя тези работи може и нас да ни зарадва.

С. СИМАНОВСКИ

Съобщава се на всички клиенти на закусващия „Искър“ че метенето на закусващия започва сутрин в седем часа и четиридесет минути. Нека по-придирчивите клиенти имат предвид този факт и съобразят времето си за закуска!

За сведение само на клиентите (освен на органите на санепидстанция) принципите с които трябва да се вземат закуските и обиват в книжки са само за украшение. Вековният опит е показал, че няма нищо по-практично и удобно от чешките пръсти!

От ръководството на „Здрава храна“ — В. Търново

Справочник на читателя

КИНО

Градските кина в окръга ще прожектират от 6 до 12 март следните филми: „Девет септември“ — Велико Търново; „Зри-вор“ — Искра — Велико Търново; „Ев бяха на 19 години“ — Народен театър — Горна Оряховица; „Разорвателна цел“ — Горна Оряховица; „Два Боба“ — Ал. Константинов — Свищов; „Черен морка“ — Академия — Свищов; „Дунавски мълнии“ — Модерен театър — Павликени; „С теб искам да живея“ — „Небето се прояснява“ — Хр. Косев — Лесков; „Жанотът започна“ и „Сам кониът е воин“ — Хр. Ботев — Елена; „Аманго“ и „Нашият момчето“ — Хар. Стоянов — гара Г. Оряховица; „Мълчаливата звезда“ и „Небето се прояснява“.

ТЕАТЪР

Джорджиян народен театър във Велико Търново днес ще представи пощата си премиера — пиесата на Алексис Каринс „Острият на Афродита“, утре — същата пиеса.

СПОРТ

За Купата на Светската армия футболният отбор на „Бър“ — Велико Търново днес ще играе във Варна срещу местния „Септември“.

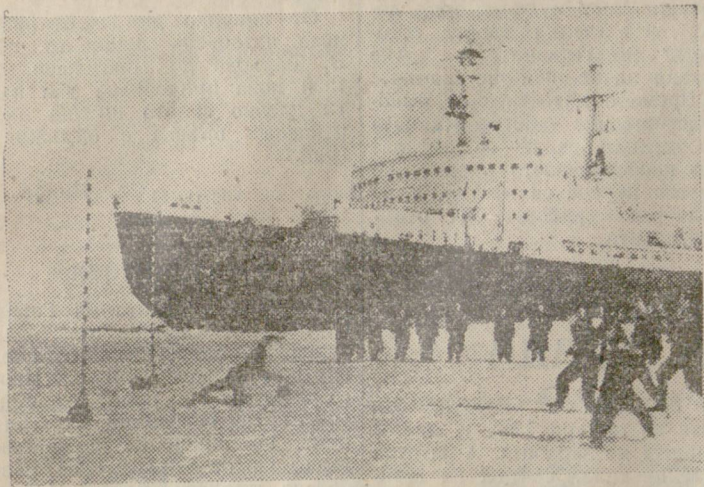
Спорт Тото

9-ия тираж
10 ПЕТИЦИ
по
56,920 лева

Варна, Габрово, Ст. Димитров, Пазарджик, с. Бачково, Хисаря, Ст. Загора, Синеве, София — д-е

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СПОРТ

Спорт на атомния кораб

Необикновено сърце има ледоразбивачът — гигант, атомният кораб „Ленин“. Тук мирният атом замени големите машини: той върти перните отоплява и осветлява кораба, готви, пере. Реакторите дават огромна сила на атомния кораб: 44 хиляди конски сили е мощността на неговите турбини, със скорост 19 възли той дори бурните води на океана, в Арктика няма лед, който да издържи натиска на ледоразбивача „Ленин“.

Физкултурата и спортът здраво влизат в бита на този единствен в света ледоразбивач. Още преди да започне първият рейс отборът на атомния кораб се отличава във футболния мач с шампиона на мурманските моряци — отбора от транспортния кораб „Северна земя“. Екипажът на атомния кораб спечели срещата с 5 на 3.

Когато ледоразбивачът излезе да проучи състоянието на леда и се промъкваше през лътните ледени блокове спортната летопис се попълни с нови дела: отборът на централното отделение обявя съревнование на сборния отбор от всички останали служби на кораба. „Леден бой“ — така нарекоха този първи в историята на полярна Арктика футболен мач. Той се състоя на едно от ледените полета в центъра на Северния ледовит океан.

Скниорите също използваха престоя. Между натрупаните грамадни ледени блокове, залiczaйки следите на стопанина на Арктика — бялата мечка, заблестяха следите на борбата.

В. „БОРБА“

Спр. 4 бр. 28 от 4. III. 1961 г.

СЕМЕЙНА СМЕТКА

Моята жена е много строга. Това могат да потвърдят всички съседни близки и познати. Особено ненавядна тя изпичните разходи и обратно — държи на икономията.

Имахме един път домашно семейно съвещание в присъствието на баба Лявката, тъщата бабдъзвите и дечурлигата. Събрането откри жена ми и първа взе думата.

— Скъпи близки — започна тя, — тази вечер ще разгледаме неикономичното поведение на моя съпруг. Тя посочи към мен и продължи: — Днес, когато се води борба за повече икономии, той се е разпуснал толкова, че...

И ти избори моите недостатъци, включително и пущенето.

— Икономии трябва да се правят! — натърти жена ми. И в предприятията, и в къщи! Тъй мисля аз. С една дума, другарю съпруг, ти трябва да постигнеш от икономии поне 4,000 лева за годината.

— Това е невъзможно — киннах изведнаж аз и станах.

— Четири хиляди лева! Не! Дървообработното предприятие „Буковец“ — Горна Оряховица са обещали да направят икономии от грамове, стотинки и сантиметри само за 1,500 лева, а аз сам човек — 4,000. Ами да вземем и фабрика „Победа“ — Велико Търново. И там се отнасят формално към икономията. Не съм съгласен жена!

Ала накрая се съгласих, защото всичките ми домашни настояваха. И сега, значи, аз съм в съвременно горичките две предприятия в борбата за икономии. И ще го спечеля.

Амалин

Има, ама няма...

На една улица в град Велико Търново се срещнали двама приятели. Единият бил семеен, а другият ерген. Първият почитал втория:

— Какво правиш?

Ергенът отвърнал:

— Разхождам се преди да отида в ресторанта, за да вечерям. А ти?

— Аз ли? — на свой ред отговорил жененият, — разхождам се след като купих това-онова от магазините, за да приготвя жената вечеря.

Ергенът надникнал и ахнал: — Виждам компот!...

От къде ги взема?

— От магазина, естествено. Защо питаш? — изненадал се жененият.

САМО ПО МОЯ ВКУС!

„Вие пътници ли сте? Щом сте такива, качвайте се! За къде да ви откарвам? За Елена? За Свищов? Дадено! Ха, сега сядайте и слушайте! Какво да слушате ли? Много просто — радиоуредбата. Включвам! — Хей, ти там с каскетата защо се мъчиш? Много силно ли? — По-силно не може. Надул съм я до краен предел. Който се страхува, че ще оглушее да слезе. Не съм

ни налил с кафе да се возите. Така, Вярвам, че ви харесва. А ти, моме, какво исках? Да не променям станцията ли? Че аз търся транзистор и македонски песни. Разни копирти и тем подобни не понасям. Каквото ви свира, това ще слушате! Аз си имам вкус. А тук мойта дума се слуша!

Бемолов

Кар: 3 Захариев

ДРУГАРСКА ЖАЛЕНКА

Редосеялките от долноореховския кооператив съобщаваха с болка на сърце на своите по-старши от окръга, че вследствие нехайството на ръководителите на стопанството една редосеялка предаде богу дух. От месец октомври миналата година тя стои срещу коларо-железопътна работилница в с. Писарево. И понеже работилницата не работи от три месеца, тленните останки на редосеялката почнаха да се разпадат.

Поканват се всички редосеялки от окръга да присъстват на погребението й. Прочуло надгробно слово ще произнесе бригадирът Петър Капранджиев.

ТРЪН

ХИТРАТА СВРАКА С ДВАТА КРАКА

— Ама хитър човек е бил! Всичка ни измам! — каза баба Бона Ненкова, когато разбра, че Цветко Н. Цветков, раздаващ в пощенската станция в с. Асеново, е присвоил незаконно от осем пенсионери 1,095 лева.

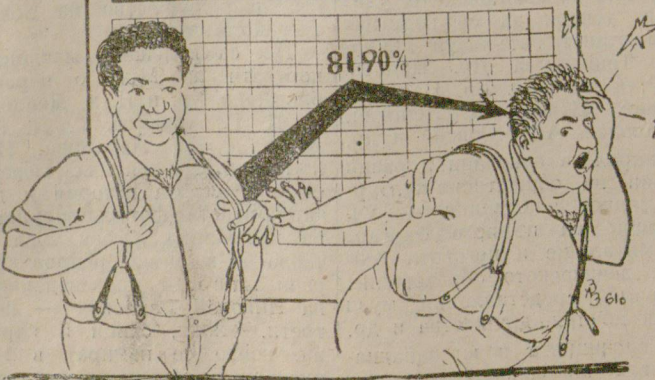
— Хитър, ама не чак толкова, — добавил началникът на пощенската станция в с. Мерданя. — Ако беше много хитър нямаше да го хванат в присвоиането на незаконни средства и сега да се черви наго млада булка пред съда. Ако става дума за хитрина аз мисля, че не е по-голяма от моята. Ами почти две години от както е умряла баба Ди-

митрина Куцманлиева, а аз плащам нейната наследствена денсия на дяло Ради, макар че трябваше да плащам на вичето й. Щом усетих, че може да стане горещо истоп — сигнализирах „Баба Димитрина не е вече жива“. Това е хитрост!

— Абе и аз като вас хитрувах, чужди пари в джоба слагах. — добави бившият пощенски раздавач Йордан Николов Станчев от с. Сущина. — Затуй сега една присъда ми виси като обича на ухото! Право да си кажа, уверих се, че хитрата сврака рано или късно влиза с двата крака!

Кир Михалски

ДИАГРАМА ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ НА СТОКОБОРОТА НА ПОТРЕБНОСТ „ГРОЗД“ — Варовка март 1960 г.

„Каквото повикало, — такова го убола“ (нова потребкоопска поговорка)

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — В. Търново ул. „Васил Левски“ № 11 ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 24-53; зам. гл. редактор — 25-26, отдела „Литературен живот и пропаганда“ — 25-27; отдела „Народно стопанство“ — 24-59, отдела „Културен бит, хумор и сатира“ — 31-41; счетоводство — 32-33; канцелария — 31-25